

Teruggetrokken als een SCHILDPAD

Een kind dat zich als een schildpad gedraagt, kan verlegen overkomen, maar dit is meer een uiting van onzekerheid. Een schildpad weet het soms niet goed, twijfelt, maar komt daar wel voor uit. Het geeft aan iets niet te begrijpen. Dit kind kan zijn ongelijk toegeven, luisteren naar zichzelf en ook verdrietig zijn.

Een schildpad die te veel in zichzelf kruipt, kan niets meer aan. Het kan geen opmerkingen verdragen, krimpt ineen bij kritiek, voelt zich depressief en lusteloos. Deze schildpadjes kunnen soms tranen gebruiken om hun zin door te drijven. Je kan als ouder of leerkracht dit verdriet wel 'erkennen', maar daarom moet je het kind nog niet zijn zin geven. Focus liever niet te veel op het verdriet, het verlegen of lusteloos gedrag, maar gooi het over een ander boeg. Begin zelf een spel en ondersteun de kleine schildpad als ze toch wat meewerkt.

Een goedgehumtste schildpad

... is iemand die zich durft terugtrekken. Zij komt er ronduit voor uit dat ze het moeilijk heeft. Zij durft haar ongelijk toegeven of zeggen dat zij iets niet begrepen heeft. Zij luistert naar zichzelf en kan daaruit energie putten.

Een slechtgemtste schildpad

... is iemand die niets meer aankan. Zij krimpt ineen bij de minste opmerking die ze krijgt. Zij voelt zich de mindere van iedereen. Zij zit diep in de put en is depressief. Zij is het gelukkigst in haar eentje. Graag zou zij het anders willen, maar daarvoor kan ze de nodige energie niet opbrengen.